

LA IMMIGRACIÓ I LA PREVENCIÓ DELS PROBLEMES DE CONVIVENCIA.

La immigració és una de les qüestions centrals de debat públic dels últims temps especialment en les societats més desenvolupades i que comporta problemes ètics, econòmics, culturals i socials. Des d'una perspectiva ètica, es discutible la limitació que estableixen els estats per a admetre un número d'immigrants. Per una banda s'ha de reconèixer la llibertat de les persones per a oferir els serveis a tots els estats, però alhora també la llibertat dels estats de acceptar-los. Des de el punt de vista econòmic es reconeix la necessitat d'importar mà d'obra que permeti continuar creixent a l'economia però ens trobem amb l'impossibilitat de calcular amb aproximació la quantitat de mà d'obra necessària. Socialment els nousvinguts es troben sovint en una situació de major desprotecció que molts dels autòctons en situació més desfavorida i els desplacen dels sistemes de protecció socials, però també sembla impossible mantenir un sistema de proteccions com el present sense la col·laboració dels immigrants.

També es presenten problemes culturals. Sembla que no tots els trets culturals són compatibles amb la cultura occidental, no és possible que hi hagin col·lectius immigrants que practiquin l'ablació de clítoris en les nenes, que considerin que les dones són inferiors en drets als homes,

La immigració produeix un seguit de conseqüències que de manera racional o no, afecta o pot afectar a la seguretat en sentit ampli, especialment en la seva basant subjectiva.

IMMIGRACIÓ I SEGURETAT EN SENTIT AMPLI

Al parlar de seguretat, ens referim, normalment a la absència d'agressions que posin en perill a les persones i als bens, d'origen humà o d'origen natural.

També parlem de seguretat en sentit ampli i en sentit estricte. En el primer cas fem referència a la seguretat ciutadana com a pau al carrer i normal funcionament de les institucions i com a absència d'agressions de procedència humana.

En sentit ampli ens referim a la seguretat no només ciutadana, també social, sanitària, laboral, econòmica, jurídica i de qualsevol tipus que posi en perill els nostres bens materials o immaterials.

Finalment també parlem de seguretat o inseguretat objectiva, com la que realment es produeix, i de subjectiva com aquella que els ciutadans pensen que es produeix o és pot produir.

El fenomen migratori apareix amb força lligat al concepte de seguretat objectiva i subjectiva en sentit ampli, es a dir afectant no només a la seguretat ciutadana, també a la seguretat en altres àmbits com el social i el laboral.

Els problemes de convivència que es generen, per causa d'alguns immigrants i també d'alguns autòctons. Com a exemple ens trobem amb problemes a algunes poblacions on els hi causa alarma veure al carrer grups d'homes que, en finalitzar la jornada de treball, fan ús de la via pública, com si la via pública, amb els seus parcs i places no estiguessin fetes justament per això: per a gaudir-ne. Pot ser ens hem d'acostumar a pensar que no totes les cultures tenen costum de trobar-se o fer ús dels llocs de reunió tancats a on cal tenir certa disponibilitat econòmica.

Quina és la causa de aquesta alarma ? Que son diferents ? Que tenen la pell més fosca ?

Certament que a vegades discuteixen i fins i tot es barallen, Que no ho han fet sempre els autòctons això ?

Se'ls acusa de formar bandes, Es que no han existit sempre les bandes o els grups de joves més o menys organitzats per a fer menys o més entremaliadures ?

Pot ser hem de fer memòria sobre els anys seixanta en els barris d'immigrants de les nostres ciutats, hem de recordar quan no es parlava català, quan els nens estaven moltes hores pel carrer fent de les seves, quan els nostres pares passaven hores al bar fent el "carajillo", quan els nostres compatriotes feien les feines que ara no volem fer.

Quan a les escoles els nens estaven separats de les nenes i a les públiques era habitual portar la roba recosida i alguns companys no es quedaven a dinar per que els seus pares no ho podien pagar. Recordo quan érem pobres, però feliços. Sembla que els nouvinguts, estan en una situació semblant, i els hem d'entendre i respectar.

Però justament per que els hem d'entendre i respectar no arribaren enlloc si no acceptem que no tots són benvinguts, no ho són aquells que pretenen obviar les nostres lleis, contra els quals hem d'actuar amb el mateix rigor que amb els nostres nacionals. No ho són aquells que pretenen imposar la seva cultura per sobre de la normal permeabilitat intercultural especialment quan suposa endarrerir les nostres conquestes socials. No ho són els que mantenen un comportament incívic contra els que hem de trobar solucions igual que contra els autòctons, fent un mal ús dels espais de convivència.

No ho són aquells que s'organitzen per a delinquir i se'n aprofiten d'altres immigrants en situació de major desesperança i que trafiquen amb persones, amb drogues, s'aprofiten de la prostitució.

La condició de benvinguts s'ha de suposar, però cal guanyar-se-la després.

ELS PLANS DE PREVENCIÓ

Tot pla de prevenció implica el coneixement previ, la intel·ligència, i l'actuació posterior.

Alguns dels àmbits on es detecten problemes son:

1. Convivència:
 - a. El canvi de fesomia del paisatge urbà.
 - b. Utilització dels espais públics d'ús comú.
 - i. Festes i celebracions en espais públics
 - ii. Instal·lació de campaments
 - iii. Costums de fer vida al carrer que contrasten amb els hàbits locals.
 - c. Desconeixement ordenances municipals provocant queixes veïnals per no respectar normatives de sorolls.
2. Salut
 - a. En concentracions de persones que viuen en espais no habilitats, sense les condicions mínimes de salubritat
 - b. Prevalència d'algunes malalties per sobre de la mitjana de la població autòctona. (Tuberculosi)
 - c. Pràctiques de mutilació genital: Ablació.
3. Indigència
 - a. Increment de persones sense sostre (60% dels quals immigrants a Barcelona ciutat)
4. Escola
 - a. Sobreesforç necessari per possibilitar que els alumnes nous adquireixin el mateix nivell de competències i coneixements que la resta de l'alumnat.
 - b. Casos puntuals de discriminació entre els propis alumnes a les escoles.
5. Treball
 - a. Explotació dels treballadors i economia submergida.
 - b. Canvis en el teixit comercial.
 - c. Demandes de mà d'obra estacionals. Concentracions de persones en situació irregular en poblacions petites, generant problemes d'amuntegament en espais sense condicions mínimes de salubritat. Baix Segre.
6. Racisme i Xenofòbia
 - a. Existència de grups de joves d'ideologia neonazi i xenòfoba.
 - b. Combinació de diversos factors (problemàtiques veïnals, factors econòmics, conflictes personals) que poden donar lloc a brots de

rebuig envers determinats col·lectius amb episodis racistes o xenòfobs (rebuig a la instal·lació de mesquites, atribució de percepcions d'inseguretat a col·lectius concrets o minories ètniques).

7. Presència de menors no acompanyats als carrers
 - a. Increment dels joves menors immigrants que han passat per les dependències de l'Oficina d'Atenció al Menor. (Marroquins i Romanesos)
8. Percepció d'inseguretat, Prostitució, Crim Organitzat

Per tal de poder prevenir les conseqüències de la immigració, en matèria de seguretat i de sensació de seguretat, cal arribar a :

1. Establir un mínim comú denominador entre els valors de dels diferents cultures a conviure.
2. Guanyar la complicitat de les diferents comunitats arribades. Serà difícil sense un treballar la confiança i caldrà tenir interlocutors vàlids per una part i per l'altra. Serà impossible sense una generositat mútua.
3. Practicar amb els nouvinguts la filosofia de la policia de proximitat incorporant a les FFCCSS persones procedents de dels països d'origen per tal de defensar i entendre també, sempre que siguin compatibles i òbviament legals, els seus valors, les seves costums. Establir plans de reclutament .
4. Establir programes per tal que la població autòctona pugui entendre aquells valors i costums. L'intercanvi ha de funcionar en totes dues direccions. Els nouvinguts poden retornar part de la inversió formant als autòctons.
5. Mantenir contactes amb els països d'origen i establir col·laboracions en matèria cultural, social i econòmica. També en matèria de seguretat a on es podrien produir intercanvis de professionals.

Crec que s'ha de fer especial referència a les bases per a una bona convivència. Una base sòlida de partida per a la construcció d'una convivència harmònica pot passar per insistir en aquells elements que podrien constituir el que hem anomenat un *Mínim Comú Denominador* entre els col·lectius d'immigrants i la societat d'acollida.

Aquesta base compartida s'ha de construir sense perjudici del que es consideri constitutiu del sistema de valors irrenunciable de la nostra societat, sobretot amb l'estricta observació dels drets humans, i que no són susceptibles d'ésser menystinguts atenent a arguments de tradició o costums propis de cap comunitat.

Els canvis en les relacions socials que es basteixen, entre individus i grups, motivats pel sensible increment de persones originàries d'altres zones del planeta es poden considerar molt rellevants pel conjunt del sistema social. Aquesta rellevància es dóna sobretot en una dimensió simbòlica podent produir una defraudació de les expectatives de molts individus que derivin en situacions de conflicte.

Les forces i cossos de seguretat, en tant que garants del lliure exercici dels drets i llibertats dels individus, tenen un paper fonamental en la materialització d'aquesta base de convivència, basada en el respecte mutu i l'acceptació de la diferència. De la mateixa manera, constitueixen un instrument del qual s'ha dotat la nostra societat per ser intransigents amb la intolerància i en la lluita contra aquelles conductes que suposen una seriosa amenaça a la convivència pacífica de tots els ciutadans.

Dins del context dels mecanismes de regulació de les relacions socials, però, l'actuació de les forces i cossos de seguretat, des del punt de vista de la intervenció, ha d'estar reservada com a darrer recurs, i posaria de manifest les mancances d'altres mecanismes que coadjuven al normal exercici d'aquestes relacions en un marc de convivència pacífica i civisme.

En definitiva calen accions positives dirigides a totes dues comunitats, nouvinguts i autòctons, per tal de que els uns no es sentint refusats i, en el seu tancament no col·laborin en allò que ens interessa a tots : el control de la criminalitat de l'origen que sigui, i els altres no mostrin o incrementin un refús amb el risc d'enfortir moviments racistes i xenòfobs amb increment d'una espiral que no tindrà sortida.

Moltes gràcies.